

OKÉNKO^{do}

charity
Jeseník

číslo 6 • 2018

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

minulý měsíc proběhla v Českém Těšíně pouť Charit ostravsko-opavské diecéze. Je to jedna z akcí, kterou si v rámci naší „charitní rodiny“ nenechám nikdy ujít. Mám možnost neformálně se potkat s kolegy a kolegyněmi z celé diecéze, s nimiž se přes rok setkávám především při řešení různých pracovních úkolů. Na pouti je vše ale jiné – vytvoří se zde příjemné společenství, kde všechny spojují podobné radosti a starosti.

V letošním roce byla pro mě pouť trochu jiná. Byla jsem požádána, abych v krátkosti představila Charitu Jeseník a její aktivity. Kromě současných služeb jsem se vrátila také ke službám minulým, které už dávno z různých důvodů neposkytujeme – rekreační a ozdravné pobyty, chráněné dílny, ubytování pro kosovské Albánce, nebo pomoc lidem zasažených bleskovou povodní v roce 2009. V každé době se snažíme být tu pro ty, kteří naši pomoc potřebují.

Při této příležitosti jsem si znovu uvědomila, že bez našich zaměstnanců by celá naše činnost a všechny aktivity nebyly vůbec možné. Svým chováním, postoji, vztahem ke klientům a kolegům vytváří dobrou image nejen své služby, ale i celé Charity. Jsou schopni zvládat nejrůznější překážky a odvádět dobrou práci. Práci, která není namáhavá jen fyzicky, ale také psychicky a málokdy bývá veřejně oceněna.

Proto jsem velmi ráda, že mohu využít tuto příležitost a poděkovat jim za jejich ochotu, laskavost a obětavost.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Společně pomáháme

To je název prezentace poskytovatelů sociálních služeb na Jesenicku, která proběhne v úterý 12. června 2018 od 10 do 16 hodin na Masarykově náměstí v Jeseníku. Akci organizuje ve spolupráci s poskytovateli odbor sociálních věcí a zdravotnictví Městského Úřadu Jeseník pod záštitou města Jeseník.

„Letos se domluvílo, že nebudou poskytovatelé v jednom velkém stanu jako dříve, ale že budou ve více menších stanech,“ říká Marie Dobošová, vedoucí Charitního domu sv. Anežky. „Myslím, že pro návštěvníky to tak bude přehlednější.“

Svůj stan bude mít pro své sociální služby také Charita Jeseník. Domovy pro seniory – Domov pokojného stáří sv. Františka z Javorníku a Domov pokojného stáří sv. Hedviky z Vidnavy – se budou mimo jiné prezentovat výrobky svých seniorů, které vytváří v rámci aktivizačních činností. K prezentaci se připojí svými výtvary také Denní stacionář Šimon, jehož klienty jsou lidé s mentálním a kombinovaným postižením a také lidé s poruchou autistického spektra. Dalšími středisky, která se v rámci prezentace služeb představí, je Charitní

dům sv. Anežky, který je zaměřen na seniory se stařeckou demencí a Alzheimerovou chorobou, a Charitní pečovatelská služba. Ta své služby poskytuje lidem, kteří nejsou sami schopni zvládat péči o sebe nebo svou domácnost, a tím jim umožňuje zůstat doma. Služba je poskytována v mikroregionu Javornicko a Žulovsko.

Doprovodným programem celé akce bude výstava kompenzačních pomůcek v zasedací místnosti radnice města Jeseník, kde bude také probíhat poradenství pracovníků Úřadu práce Jeseník ohledně čerpání dávek na pořízení pomůcek. V prostorách radnice bude také k vidění výstava výtvarných prací ZUŠ Jeseník na téma „Jak můžeme pomáhat druhým lidem, aneb Kde mohu být potřebný?“.

Akce je skvělou příležitostí, jak získat informace o jednotlivých službách. Neváhejte si udělat procházku a přijďte se zeptat na to, co vás o našich službách zajímá. Možná teď žádné sociální služby nepotřebujete, ale může se stát, že vy nebo někdo z rodiny bude časem nějakou sociální službu potřebovat. Pak je dobré vědět, na koho se v tu chvíli obrátit.

Co nás čeká v červnu...

- **Kácení májky** na Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.
- **Zahradní slavnost** Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku.
- **Vystoupení skupiny Plavci** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Výlet do Klodzka** klientů Domova pokojného stáří sv. Františka.
- **Letní setkání s rodiči** v Denním stacionáři Šimon v Jeseníku.

Čtěte dál ...

- **Noc kostelů ve Vidnavě** (str. 2)
- **Šimonova Prima třída** (str. 3)
- **Pistolka ohromila** (str. 4)
- **Rozhovor** (str. 7)
- **Kuchyň udělala radost** (str. 7)

Noc kostelů ve Vidnavě

Netradiční Noc kostelů a galerií si mohli v pátek 25. května 2018 užít všichni návštěvníci Vidnavy. Měli totiž možnost navštívit nejen dva místní kostely, ale řadu dalších zajímavých míst, včetně sklepení na Domově pokojného stáří sv. Hedviky.

Noc kostelů a galerií ve Vidnavě totiž není jen o návštěvě místního kostela, ale o zapojení celého města. Lidé tak mohli navštívit kostel sv. Kateřiny, kostel sv. Františka, farní zahrady, galerii Jednota, Muzeum Vidnavska, galerii a věže Základní umělecké školy a otevřeno bylo také v Domově pokojného stáří sv. Hedviky, kde bylo možno navštívit sklepení a kapli.

Celá akce byla zahájena v 17 hodin slavnostní mší svatou v kostele sv. Kateřiny, kterou celebroidl otec děkan P. Mgr. Miroslav Kadlec. Poté navazovala v galerii Jednota vernisáž jedinečné výstavy obrazů Aloise Baucha, který působil ve Vidnavě a jehož obrazy zdobí několik kostelů a kapliček na Jesenicku.

Domov pokojného stáří sv. Hedviky přivítal

návštěvníky výstavou obrázků klienta Jana Kózky, který již rok maluje díky spolupráci s občanským sdružením Salet. Hosté pak mohli zavítat do sklepení, které bylo zpřístupněno již loňský rok. Zde byly k vidění některé původní věci z dob působení sester boromejek, jako například původní stůl a židle, sklenice s vínem či likérem a jiné. Kdo chtěl, mohl se zajít podívat také do místní kaple. Tam probíhalo promítání dokumentu „BET LECHEM – vnitřní domov“, ve kterém vyprávěla sestra boromejka Remigie Anna Češíková o svém životě a o lidích, kteří ji nějakým způsobem ovlivnili. Jedním z nich byla také Vojtěcha Antonie Hasmandová, která v době komunismu žila 10 let ve Vidnavě a od roku 1969 byla představenou vidnavské komunity sester boromejek, a která nikdy nepřestala bojovat za právo na náboženskou svobodu. Místní příchozí často vzpomínali, jak sestry boromejky navštěvovali a ty jim vždy ochotně poradily, popřípadě namíchaly bylinky na jejich neduhy. „Každou neděli ráno měly sestry napečeny buchtý, na které bylo zvyklé chodit celé široké okolí,“ vzpomíná jeden z návštěvníků sklepení. Poděkování patří všem pracovnícům DPS sv. Hedviky, které přípravě této akce věnovaly svůj čas a energii. O tom, že se jejich vynaložené úsilí vyplatilo, si můžete přečíst v ohlasech na Noc kostelů na poslední straně.

Učíme se nové metody hojení ran

Med, kolagen, silikon... Tyto termíny nejčastěji padaly na školení hojení ran ve čtvrtek 25. dubna v Jesenické nemocnici. Ta pořádá vzdělávání na toto téma pro své zaměstnance a pozvala také zdravotní sestru z naší Domácí zdravotní péče.

Cílem tohoto vzdělávání by mělo být zkvalitnění péče pro pacienty v oboru chirurgie, diabetologie a snad i kožního lékařství. Předpokládá se vytvoření spolupracujícího týmu, který bude zastávat jednotné postupy hojení ran pro všechny pacienty. V rámci vzdělávání obohatili zdravotní sestry své znalosti o nové materiály s medem,

jemné silikonové krytí rány a podtlakovou terapii. Všechny tyto materiály měli možnost mít v ruce, zkusit si jejich vlastnosti a taky si k medové podložce přivonět. Nemalým přínosem byly kazuistiky hojení ran u pacientů se syndromem diabetické nohy, pergamenové kůže a především pacientů s dekubitem.

Že tato témata jsou náročná na zvládnutí hojení, dá za pravdu každý, kdo se pokusil nějakou dekubitální ránu zahojit.

„Na 6. června je připraveno téma *bércových vředů a tlaková terapie elastickým obinadlem*. Součástí by měla být i praktická zkouška přiložení tohoto terapeutického obvazu,“ říká Radka Trunečková, sestra Domácí zdravotní péče. „Už se moc těším.“ Děkujeme Jesenické nemocnici za přizvání naší sestry do týmu.

Kalendárium

- **V roce 2013** uspořádala Charita Jeseník ve spolupráci s Diecézní charitou ostravsko-opavskou sbírku na pomoc lidem zasaženým povodněmi. Na Jesenicku se tenkrát vybralo tolik potřebných věcí, že zaplnily celý velký automobil.
- **V roce 2016** získaly díky projektu „Plníme přání seniorům“ oba domovy pokojného stáří krásné zahradní grily. Projekt je iniciativou společnosti Sodexo.

Stalo se ...

Květinová kavárna

V jedné z pondělních kavárniček v Domově pokojného stáří sv. Františka se zaměřili na téma květin. Celý život nás totiž obklopují a promlouvají hned k několika smyslům najednou. Klienti si kytky prohlíželi, ohmatávali, očichávali, vzpomínali, jak se která jmenuje, k mnohým se vázaly jejich vzpomínky... Chvilky nad kávou a dortíkem tak byly propojeny s malou terapií.

Oslavy Dne matek

I když Den matek vyšel letos na neděli 13. května, na našich domovech probíhaly oslavy během dalšího týdne. Na DPS sv. Hedviky přišly se svým vystoupením popřát děti z MŠ ve Vidnavě, do Charitního domu sv. Anežky pak děti z pěveckého sboru ZŠ Vidnava. Na DPS sv. Františka zase popřáli všem maminkám, babičkám a prababičkám klienti Komunity Harmonie.

Šimonova Prima třída

Na tradiční soutěžní odpoledne pod názvem Prima třída, pořádané Radou rodičů Základní školy Javorník, vyrazí v úterý 12. června klienti Denního stacionáře Šimon. Stacionář se této akce účastní už po páté.

Všechno začalo dnem otevřených dveří již v roce 2012, kdy stacionář navštívili zástupci z rady rodičů při ZŠ Javorník. „Základní škola v Javorníku prý vždy přispívala nějaké nadaci, ale tenkrát si řekli, že by chtěli podpořit někoho z regionu. Přišli se podívat na den otevřených dveří a pak nás pozvali na vánoční jarmark u nich ve škole,“ vzpomíná vedoucí Denního

stacionáře Šimon, Marta Nosková. „Část výtěžku z jarmarku nám potom darovali a my za tyto peníze tenkrát mohli nakoupit polohovací pomůcky. No a tak to všechno začalo.“ V červnu pak přišlo pozvání na Prima třídu a zrodilo se přátelství, které trvá dosud.

Prima třída je soutěžní odpoledne pro žáky 1. stupně, jejich rodiče a učitele. Příprave-

no je několik různých disciplín, které soutěžní družstva plní. Soutěživost je velká a zábava pro všechny ještě větší. Z první Prima třídy si klienti stacionáře dovezli kromě diplomů a tašky plné dobrot především radost a taky povzbuzení, že na ledacos bez problémů stačí. No a kde nestačili, tam trošku pomohli pracovníci. Bez jejich účasti by to nešlo, někdo totiž musí všechny na soutěžení odvézt, doprovázet je a pomáhat. Na Prima třídě totiž soutěží se svými dětmi taky rodiče. Rodiče klientů ale nechávají pracovníci odpočívat a soutěží místo nich.

Každý rok byly vyhlášeny jiné disciplíny a klienti tak s napětím očekávají, jaké úkoly budou muset splnit letos. A aby nevyšli ze cviku, aspoň něco občas trénují – třeba hod míčkem do koše, slalom, různé protahování a dřepy. To aby si udrželi dobrou fyzickou. „Já se těším, pro mě je to zábava,“ říká jeden z klientů. „Já se taky těším,“ dodává jiný. „A pro mě je to závod jako ostatní závod. Krom toho jedu, abych vyhrál diplom. Nejlepší jsou závody na vozíku, Petr mě naklopí na zadní a jedu po dvou kolech.“

Akce se koná za každého počasí. Když je pěkně, probíhají soutěže na zahradě. Když je škaredě, vše se přesune do tělocvičny. Popřejme tedy ZŠ Javorník, aby jim vyšlo počasí a vše se vydařilo. Stacionáři pak držíme palce, aby si Prima třídu prima užili.

Letní rozloučení se zahradou

Jako rozloučení se svou krásnou zahradou po dobu rekonstrukce chystají na pátek 8. června v Domově pokojného stáří sv. Františka Letní zahradní slavnost.

Termín rekonstrukce se totiž neodvratně blíží a všichni v Domově se začínají pomalu „balit“. Celý rok a půl budou klienti bydlet v náhradních prostorách a těšit se, až se vrátí zpět do nově zrekonstruované budovy, která již bude plně odpovídat současným standardům péče. Stýskat se všem bude hlavně po krásné zahradě, kde tráví v létě hodně času. Proto se rozhodli

uspořádat pro klienty, pracovníky i s rodinami a pro všechny přátele a příznivce v pátek 8. června Letní zahradní slavnost. Bude se hodovat, poslouchat muziku, povídat a možná i společně plánovat, jak si po návratu uzpůsobí zahradu tak, aby plně sloužila nejen potřebám klientů. Přijdou také děti a rodiče z Mateřského centra Flek, jejichž společnost zdejší klienty těší.

Stane se ...

Zlatorudné mlýny

Navštívit středověký hornický skanzen na řece Olešnici u Zlatých Hor a prohlédnout si repliku dobových zlatorudných mlýnů ze 14. století, časů největší slávy dobývání zlata ve zdejších kraji, se chystají klienti Denního stacionáře Šimon už počátkem června. Na kratší výlet pojedou ti, pro které jsou delší výlety náročné. Přesto se všichni už teď těší a doufají, že jim vyjde počasí.

Pomáháme na Dni dětí

Senioři z Domova pokojného stáří sv. Hedviky se letos rozhodli, že pomohou s pořádáním Indiánského dětského dne ve Vidnavě. Aktivizační pracovníce povede workshop na výrobu lapačů snů, s jedním z klientů pak mohou děti vymalovávat mandaly. Senioři ale budou také u jednoho stanoviště, u kterého budou děti plnit některý ze soutěžních úkolů.

Napsali o nás ...

Celá Vidnava se dává do pohybu

Pozadu nezůstane ani Charita Jeseník. Ta rozšíří tradiční expozici ve sklepení o další prostory a nabídne i výstavu věnovanou boromejce Vojtěše Hasmandové. Vidnava je prostě rarita.

Noc kostelů - Poutnické noviny

Za divadlo až do Prahy

Podpořit dobrou věc mohli v úterý 22. května 2018 všichni návštěvníci Divadla Petra Bezruče v Jeseníku. Své představení zde ukázali klienti a zaměstnanci Denního stacionáře Šimon a žáci Základní umělecké školy Jeseník.

Kdo přišel, mohl v rámci dobrovolného vstupného přispět klientům stacionáře na výlet do Prahy. Na programu, který každý návštěvník dostal, pak bylo napsáno, jakou částkou může na co přispět. Za příspěvek pak obdržel malý dárek zhotovený klienty stacionáře.

Přivítání se chopila ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová a vedoucí Denního stacionáře Šimon Marta Nosková, které krátce shrnuly divadelní historii ve stacionáři, a uvedly první představení. Tím bylo právě vystoupení denního stacionáře.

Vtipná detektivka „Pistolka“ (což bylo mimochodem jméno detektiva, zbraně se ve hře neobjevily, pokud tedy nepočítáme prachovku paní uklízečky) dokázala natolik pobavit, že nějaký ten „výpadek“ textu byl okamžitě odpuštěn. Herecké výkony byly strhující, výborně bylo zvládnuto i opakování řečeného po jednom z herců, kterému přes jeho hendikep není úplně rozumět. Velký potlesk a poděkování ve formě malého dárku bylo určitě zasloužené. „Nacvičit to musela být velká práce, že?“ ptala se po představení jedna z návštěv-

nic. Odpověď na tuto otázku, ale i více k nacvičování divadla si pak můžete přečíst v rozhovoru na následující straně.

Následná bajka, kterou společně přednesli klienti stacionáře a tři žáci ZUŠ, nás poučila o lidské ješitnosti. Naopak pohádka „O princezně na hrášku“ v podání divadla Karambol při ZUŠ Jeseník se pak nesla opět na vtipné vlně a na mladých hercích nebyla znát ani kapka trémy. Výkony byly úžasné a improvizace při výpadku textu už byla známkou profesionality. Také mladí herci sklídili velký potlesk a dostali malý dárek. Poznámka jedné klientky stacionáře „Ti byli vážně dobří“ tak může divadelníky ze stacionáře pohánět k dalším skvělým výkonům. Nechme se překvapit.

No a tak jako v pohádce nebyl dokonalý rodokmen princezen zárukou urozenosti, tak ani divadelní talent není jen pro vyvolené. A to herci z Denního stacionáře Šimon ukázali. Držme jim proto palce, aby se jim i nadále dařilo a aby si ten svůj výlet do Prahy pořádně užili.

Poděkování patří všem, kdo přišli a přispěli tak klientům stacionáře na výlet do Prahy, o kterém tak dlouho snili. Vybralo se úžasných 9.057 korun. Velké díky patří mladým hercům ze ZUŠ Jeseník a jejich učitelce p. Janské, že se připojili k tomuto projektu a ukázali, že mladí lidé mají srdce na správném místě a dokáží podpořit dobrou věc. Děkujeme také MKZ Jeseník za jejich vstřícnost a podporu. Poděkovat ale musíme především všem pracovníkům stacionáře nejen za nacvičení úžasného představení, ale i za jejich celoroční obětavou práci.

„Trému musíme zahodit,“

vrací se k představení „Pistolka“ Edita Korit'áková

V úterý 22. května představil Denní stacionář Šimon veřejnosti své nové vystoupení, které skládalo velký úspěch. V představení hrají s klienty také pracovníce stacionáře a tak jsme se zeptali jedné z nich, Edity Korit'ákové, jak náročné je takové představení nacvičit, ale i na to, co jí práce ve stacionáři přináší.

Ve stacionáři jsi nejprve pracovala jako asistentka pedagoga v rehabilitační třídě, od roku 2010 už jsi ve stacionáři jako pracovníce v sociálních službách. Co ti práce s lidmi s mentálním postižením přináší?

Práce s těmito lidmi mi přináší radost a naplnění. Ráda připravuji společně s kolegy činnosti a aktivity, které dokážou navodit uživatelům úsměv na tváři. Radostný a spokojený uživatel je pro mě největší odměnou. Proto bych si moc přála, aby pro naše uživatele mohl být postavený v nejbližší době tolik potřebný nový stacionář a také chráněné bydlení. Obojí je v jednání.

V čem jsou dosavadní prostory stacionáře nevyhovující?

Třeba tím, že máme v prvním patře průchozí prostory. Uživatelé tak nemají dostatečný klid na své činnosti. Jsou rozptylováni a někteří se pak neustále doptávají nebo si vyvozují, co se asi děje. V celé budově jsou, kromě rehabilitační místnosti, původní okna. Některé nemůžeme otevřít, protože by se už nedaly zavřít. V zimním období jimi utíká teplo, stejně jako venkovními dveřmi. Ve sklepě nám čas od času praskne potrubí, které už volá po celkové opravě. Spravuje se vždy jen místo, které je krizové. V aktivizační třídě máme problém se dostat s uživatelem na vozíčku k umyvadlu. Také v některých místnostech, kde jsou úzké dveře, je manipulace s uživatelem na vozíčku složitá. Určitě by se daly najít i další nedostatky, přesto jsme rádi a velmi vděční, že máme kde být.

A co chráněné bydlení – v čem vidíš ty hlavní přínosy?

Některé uživatele trápí budoucnost. Co s nimi bude, až se o ně rodiče nebo opatrovníci nebudou moci starat. Myslím si, že by pro ně bylo velkou útěchou, kdyby věděli a mohli si i případně prohlédnout místo, kde by o ně mohlo být postaráno v budoucnosti. A hlavně by se nemuseli stěhovat do neznáma a přetřhat tak kontakty s kamarády.

S klienty stacionáře nacvičujete pravidelně nějaké divadelní představení. Jak probíhá takový nácvik a jak moc je to náročné pro klienty i pro samotné pracovníky?

Snažíme se vždy nacvičovat každé představení s dobrou náladou, humorem a

velkou motivací, protože někteří uživatelé potřebují obzvlášť velkou podporu. Uvědomujeme si, že když máme trému i my pracovníci, je vzhledem k našim uživatelům lepší trému zahodit a být jim inspirací a oporou. Naše nové divadelní představení se nerodilo lehce. Podílel se na něm celý náš kolektiv pracovníků a uvítali jsme i podněty od uživatelů. Vše se postupně formovalo do konečné podoby. Samotné nacvičování do premiéry probíhalo asi půl roku. Někdy se dařilo lépe, někdy spolupráce trochu vázla. Tehdy nám pomáhala motivace, vidina výletu do Prahy.

Jak jsi spokojená s divadelním představením, co proběhlo 22. května?

Z našeho představení „Pistolka“ mám velkou radost. Vzájemně jsme se po celou dobu povzbuzovali. Byli před námi ale i překážky. Nové prostředí, světla a okamžik – už je to tady. Zkouška byla ještě kostrbatá. Moc děkujeme zaměstnankyni divadla paní Hrtanové a divadelnímu technikovi pánu Varsíkovi za pomoc a trpělivost při zkoušce v divadle. Při samotném vystoupení jsme se ale všichni do jednoho překonali a věřím, že jsme podali skvělé výkony. Odměnou nám byl potlesk, dárky a spokojenost, že se Pistolka líbil. Všichni námaha tak stála za to. Už teď se těšíme s uživateli na další vystoupení.

O čem vlastně tato divadelní hra pojednává?

Příběh je zasazen do školního prostředí, kde se připravuje oslava 100 let od založení školy. K této příležitosti je pozván krejčí, který šije slavnostní obleky pro učitelský

sbor. Krejčí Nitka je velký popleta, který zapomíná věci. Díky jeho roztržitosti nastala ve škole velká záhada, kterou detektiv Pistolka hravě rozlouskne.

Ve společném vystoupení stacionáře a Základní umělecké školy hrála taky tvoje dcera. Jak ona zvládala nacvičování bajky a společné vystupování?

Anička chodí ráda do stacionáře na společné setkání s rodiči a přáteli. S mnohými uživateli se tak zná už delší dobu. Proto spolupráce v bajce byla podle jejich slov „pohodová a veselá“.

V některých představeních, nebo třeba při setkáních s rodiči, kdy máte připravený hudební program, hraješ na klávesy nebo akordeon. Je hudba tvým koníčkem?

Navštěvovala jsem tehdejší Lidovou školu umění ve Vidnavě. V první třídě jsem hrála na akordeon, ten mám doposud. Dovezla mi ho babička. Pak se ale paní učitelka odstěhovala a já přešla od druhé třídy na klavír. Paní učitelka mi dala velký základ při hraní lidových písniček. Do každé hodiny jsem si měla připravit nějakou skladbičku a k tomu nacvičit různé obměny v doprovodu. Z toho čerpám doposud. Díky mému zaměstnání jsem se dostala zpátky ke hraní. A na akordeon mě doučila ve svém volném čase základní akordy paní učitelka Eva Tameová, která se mnou tehdy pracovala v rehabilitační třídě.

Práce ve stacionáři je náročná, jak nabíjíš energii na další dny?

Nejraději s rodinou a v přírodě. Ale jak v práci, tak i ve volném čase mi největší potěšení dělá pomáhat druhým. Tím se vlastně dobývám.

Děkujeme za rozhovor.

Edita Korit'áková – medailon

Narodila se v Jeseníku. Vyrůstala na vesnici v Nové Červené Vodě. Bydlí se svou rodinou v Jeseníku. Má tři děti. Ráda tráví volný čas s rodinou a v místním šachovém klubu, kde mají spoustu přátel. Vyučila se zakázkovou dámskou krejčovou v Havířově. Pak následovala maturita „Podnikání v oboru“. Podnikání se nikdy nevěnovala, ale postupně si doplnila kurzy pro současné povolání. V Denním stacionáři Šimon začala pracovat jako uklízečka, později byla navíc asistentkou v rehabilitační třídě a nyní pracuje jako pracovníce v sociálních službách.

společně s Vámi...

...POMÁHÁME POTŘEBNÝM NA JESENICKU

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA, během které občané Jesenicka přispívají na své bližní.
(Jesenicko, 1. až 15. ledna)

...OCEŇUJEME VÝTVARNÍKY A FOTOGRAFY

SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ souvisejících s Tříkrálovou sbírkou.
(Jeseník, Klášterní kaple, 23. února v 16 hodin)

...VZDORUJEME STAŘECKÉ DEMENCI

PŘEDNÁŠKA PŘIBLIŽUJÍCÍ PROBLEMATIKU STAŘECKÉ DEMENCE a Alzheimerovy choroby. Akce proběhne při příležitosti oslav 5. výročí Charitního domu sv. Anežky.
(Jeseník, Hotel Slovan, 15. března v 16:30 hodin)

...POŘÁDÁME VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ MŮJ SVĚT

SLAVNOSTNÍ VERNISÁŽ FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE MŮJ SVĚT za účasti patrona soutěže prof. Jindřicha Štreita. Součástí akce je také společenské setkání se sponzory Charity Jeseník.
(Jeseník, Katovna, 10. dubna v 17:30 hodin)

...PODPORUJEME LIDI S MENTÁLNÍM POSTIŽENÍM

Divadelní představení u příležitosti **VÝROČÍ 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON**.
(Jeseník, Divadlo Petra Bezruče, 22. května v 17 hodin)

...SPORTUJEME S DŘÍVE NAROZENÝMI

PÁTÝ ROČNÍK KUŽELKOVÉHO TURNAJE pořádáný Domovem pokojného stáří sv. Hedviky.
(Vidnava, 13. července od 9 hodin)

...VYRÁŽÍME NA POUŤ

Pojďte spolu s námi na první **CHARITNÍ POUŤ** do Černé Vody.
(Černá Voda, 27. září)

...DOPROVÁZÍME VAŠE BLÍZKÉ NA SKLONKU ŽIVOTA

Přednáška na téma **UMÍRÁNÍ A DOPROVÁZENÍ PŘI UMÍRÁNÍ**.
(Jeseník, listopad)

Radost z nové kuchyně

Klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě se od května těší z nové kuchyňské linky. Tu jim jako dar nechal zhotovit na míru pan Vladimír Knotek z firmy Stavitelství Knotek z Velkých Kunětic.

Své rozhodnutí něco domovu darovat konzultoval s vrchní sestrou Janou Zapletalovou. Přemýšleli nejprve o zakoupení nějakého elektronického zboží, jako například televize, mikrovlnné trouby, šicího stroje a podobně. Pak mu ale vrchní sestra poslala fotku kuchyňské linky, protože ta původní už byla v žalostném stavu.

Pan Knotek se přijel na kuchyňku podívat a rozhodl se zaplatit výrobu nové a především větší kuchyňské linky. „S novou linkou bylo ale potřeba srovnat zemi a taky vymalovat,“ říká Jana Zapletalová. „Takže jsme vlastně udělali takovou malou rekonstrukci celé místnosti.“

Původní kuchyňka byla pro pravidelné va-

ření nevyhovující. Bylo v ní málo úložného prostoru a také nedostatek místa pro klienty. Chyběla pořádná pracovní plocha k přípravě. Všechny suroviny k vaření si tak klienti museli připravovat v aktivizační dílně, která s kuchyňkou sousedí. Neměli ale vše po ruce a museli neustále odbíhat. Vaření tak bylo spíše dobrodružstvím.

Nyní mohou vše připravit přímo na místě. Linka disponuje dostatečnou pracovní plochou i úložnými prostory. A místa je v kuchyňce taky více. Slovy jedné klientky: „To se bude vařit!“

Vaření probíhá individuálně, ale i ve skupině. Také klienti, kteří pravidelně navštěvují aktivizační dílnu a věnují se tam svým oblíbeným činnostem, si rádi zpestří dopoledne přípravou něčeho dobrého na zub. Mimochodem pečením štrúdlů či koláčů k různým příležitostem jsou klienti domova proslulí.

Kuchyňka je ale i místem, kde se klienti mohou scházet a mít tak své soukromí, které by ve společných prostorách neměli. Mohou si tam přivést návštěvu, vypít s ní kávu a popovídat si. Nebo si sami jen tak posedět v kuchyni při kávě nebo čaji, tak jak to dělávali dříve doma.

Tímto by chtěli zaměstnanci i klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě ze srdce poděkovat firmě Stavitelství Knotek, zejména pak panu Vladimíru Knotkovi. Svým darem udělal radost nejen klientům domova, ale i všem jeho zaměstnancům.

Krátce

Pomáhej pohybem

Na začátku června bude Jesenicko opět žít Závodem míru U23, jehož poslední etapa končí právě v Jeseníku. V loňském ročníku závodníci společně s dalšími uživateli aplikace „EPP Pomáhej pohybem“ nasbírali dostatečný počet bodů, které Nadace ČEZ převedla na peníze. Charita Jeseník tak dostala 71 tisíc korun, za které nakoupila nové polohovací postele do Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Šek tenkrát přebírala vedoucí domova z rukou vítězného Bjorga Lambrechta.

Pokud tedy chcete sportovat a zároveň pomáhat, neváhejte si stáhnout do mobilu aplikaci EPP. Ta zaznamenává váš pohyb a kromě běžných údajů o rychlosti, čase, tempu či vzdálenosti také generuje body. Tyto body pak můžete kdykoli věnovat někomu z aktuálně nabízených projektů neziskových organizací, škol nebo obcí. Pokud aplikace svým pohybem nashromáždí za daný čas určitý počet bodů, Nadace ČEZ projekt podpoří konkrétní dopředu stanovenou částkou.

Z mého pohledu

Dobrá věc se podařila

Papež Benedikt XVI. 12. listopadu 2012 během návštěvy jednoho domu pro seniory řekl: „Kvalita společnosti – chci říci civilizace – se poměřuje tím, jak nakládá se seniory a jaké místo vyhrazuje ve společném životě starým lidem.“

Lidé, obzvláště mladí, se jen málokdy zamýšlí nad tím, co vše s sebou stáří přináší, jak se staří lidé každodenně cítí nebo jestli jsou ještě šťastní. O to víc si vážím těch, kteří k jejich štěstí přispívají, například tím, že něco dobrovolně věnují. Důvody bývají většinou morální. Patří mezi ně potřeba pomáhat druhým nebo měnit svět k lepšímu. Myslím si, že dávání vede k pocitu vnitřního klidu a radosti, znamená šířit lásku bez podmínek, očekávání a hranic. Pan Vladimír Knotek je jedním z nich. Daroval našim klientům zbrusu novou kuchyňskou linku vyrobenou na míru.

A jak vlastně k tomu došlo? Při hledání možných nových sponzorů začátkem roku 2018 pan Knotek zareagoval na oslovení

vrchní sestry našeho domova, Jany Zapletalové, se kterou se znají již od školních lavic. Slovo dalo slovo, a tak po dvaceti dvou letech užívala světlo světa nová kuchyňská linka.

Je krásné, že i v dnešní uspěchané době existují lidé, kteří chtějí darovat a nezištně pomáhat těm, jež jsou nositeli moudrosti a hodnot. Podařilo se nám tak zkvalitnit poskytované služby v oblasti trávení volného času našich seniorů. Děkuji.

Rozloučím se následujícím mottem athénské politiky Démosthena, vystihujícím podstatu mého zamyšlení: „Být rozhodný a odvážný měnit to, co se měnit dá. Být trpělivý a snášet to, co se měnit nedá. Být moudrý a umět rozeznat mezi tím, co se změnit dá a co se změnit nedá.“

Mgr. Peter Trepáč,
vedoucí DPS
sv. Hedviky

Duchovní zamyšlení

Vše se nám jednou vrátí

Vzpomínám si na jeden krásný příběh ze života:

„Jeden stařík se odstěhoval k synovi, snaže a jejich šestiletému synkovi. Ruce se mu už trásly, zrak se mu kalil a jeho kroky slábly. Rodina se scházela při jídle u jednoho stolu, ale neměli to jednoduché. Starci jídlo padalo ze lžice, a když se snažil uchopit sklenici s mlékem, často ušpinil ubrus. Syna a jeho ženu to začalo rozčilovat.

Syn tedy řekl: „Musíme s dědečkem něco udělat. Rozlévá mléko, je hlučný a jídlo mu padá na podlahu.“ A tak se manželé rozhodli postavit do rohu jídelny malý stoleček, kde děda jedl sám. Navíc stařec rozbil několik talířů, proto pak dostával jídlo v dřevěné misce. Když se k němu občas otočili, všimli si slz v jeho smutných očích. Přesto jedině, čeho se dědeček dočkal, byla slova napomenutí, když mu spadla lžice nebo kus jídla. Jejich šestiletý chlapec v tichosti pozoroval počínání svých rodičů. Jednou odpoledne, když bylo před večerí, si otec všiml, jak si synek na podlaze hraje s kousky dřeva. Sladce se ho zeptal: „Co to děláš?“

Syn mu stejně sladce odpověděl: „Ale nic, dělám jen jednu misku pro tebe a druhou pro mamku, abyste měli z čeho jíst, až zestárnete.“ Usmál se a pokračoval v práci.

Synova slova zasáhla rodiče velmi silně. Zůstali zaraženě stát a jen se dívali jeden na druhého. Slzy jim tekly po obličejích, a i když nikdo z nich nic neřekl, oběma bylo jasné, co musí udělat.

V to odpoledne vzal muž svého otce jemně za ruku a přivedl ho ke společnému stolu. Po zbytek dne seděl stařík v čele.

A z nějakého důvodu se muž ani jeho žena už vícekrát nezlobili, když spadla na podlahu lžice, nebo když se rozlilo mléko a ušpinilo ubrus.“

Vždy, když na mne přijde pokušení na někoho se zlobit nebo nadávat, hned si vzpomenu na tento příběh a také na to, že přece nikdy nevím, jak to jednou dopadne se mnou, když se, dá-li Pan Bůh, dožiji staří. Budu ještě pořád dobře slyšet? Nebude mi jídlo padat na stůl nebo na zem? Nebudu rozbíjet nádobí? Nebudou to se mnou mít druzí náročné? Budou se mnou mít trpělivost?

A druhá myšlenka, která mi také hned prolítne hlavou, je ta, že každý úsměv, projev lásky, každé dobro, i to nejmenší, které prokážeme jiným, jednou se k nám vrátí; ale stejně i to zlo, zlost, hněv, netrpělivost, špatné slovo se k nám také jednou vrátí. Proto je důležité, abychom se snažili každému člověku za všech okolností projevovat lásku. To Vám i sobě přeji a u Pána vyprošuji.

P. Mgr. Mariusz Tomasz Banaszczyk
rektor poutního místa Panny Marie Pomocné

Poděkování

Postní almužna

I když je postní doba už dávno za námi, vždy se hodí poděkovat těm, kteří si v této době odřeknou nějaký požitek a ušetřené peníze vloží do tzv. postničky. Tyto finance pak donesou do kostela, kde se věřící dohodnou, zda jimi jako farnost podpoří někoho sami, nebo prostřednictvím Charity. Charita Jeseník tak mohla loni pomoci lidem, kteří z nějakého (většinou systémového) důvodu nedosáhnou na dávky sociální pomoci. Letos nám postní almužnu darovala farnost Skorošice, Česká Ves a Kobylá nad Vidnavkou. Děkuje.

Reflexní pásy

Děkujeme všem, kteří se zapojili do sbírky reflexních pásek na Ukrajinu. Velmi nás potěšilo, kolik lidí bylo ochotno opět pomoci a přineslo pásy, které jsou pro nás vcelku drobností, ale jinde zachrání život. Děkuje také všem odběrným místům, která nám se sbírkou pomohla.

Hledáme

Nové kolegy

Do našich domovů ve Vidnavě hledáme pracovníky v sociálních službách. Pokud máte zájem pracovat se seniory a případně s lidmi s demencí a Alzheimerovou chorobou, pošlete svůj životopis na mail: info@jesenik.charita.cz.

Ohlasy na Noc kostelů

Dobrý den,

dovolte mi touto cestou poděkovat za patřičné akci, které se mohli zúčastnit i žáci naší školy. Zjistili opět nové poznatky o místě, kde se vzdělávají. Bylo nám s Vámi velmi dobře. Děkuje.

Mgr. Miluše Malčíková, ředitelka školy

Milá Diano, a všechny sestry,

jste skvělé. Z celého srdce Vám děkuji za krásnou aktivitu ve Vidnavě. Raduji se z toho. Kéž je Vám Matka Vojtěcha nebeskou přítelkyní, přímluvkyní. Srdečně Vás zdravím.

s. Remigie

Listárna

Děkuji za pomoc v těžké chvíli

Vážená paní ředitelko,

chtěla bych poděkovat vaší Charitě za pomoc a podporu v nejtěžších chvílích mého života – při péči o nemocného a umírajícího manžela.

Vzhledem k tomu, že jsme si oba přáli, aby mohl být doma, obrátila jsem se na radu staniční sestry Interny Jeseník na Charitu, o které jsem do té doby mnoho nevěděla.

Obrátila jsem se tedy na vaše pracovníky a byla jsem překvapena pochopením, vřelostí a citem všech, se kterými jsem přišla do styku. Považuji za svou povinnost jim poděkovat – jmenovitě paní Noskové při zajišťování pomůcek, panu Šalplachtovi za pomoc s instalací lůžka a ostatních pomůcek. A zejména pak sestře paní Richterové za ošetřování manžela, laskavý, ochotný přístup a podporu v prvních chvílích po jeho úmrtí. Její pomoc a rady mi pomohly unést celou situaci snáze.

A ještě se musím zmínit o vrchní sestře Novákové z Charity Zábřeh, která nám laskavě pomohla s oxygenerátorem.

Děkuji vám všem a budu se snažit tuto pomoc oplatit.

Přeji vám, abyste našli větší pochopení u všech institucí, které vám mohou při vaší práci pomáhat, a ještě jednou děkuji vám všem.

S pozdravem

Marie J., Jeseník